

Mirai Navrátil

ZASTUPOVÁN OSA
OD 2014, V DATABÁZI
MÁ REGISTROVÁNO
57 HUDEBNÍCH DĚL

„Songwriting camp může
na lidi zvenčí působit jako
autistický mejdan“

Mirai jsou bez diskuze nejpopulárnější českou kapelou současnosti. A to i papírově. Fanoušci jí přiřkli Českého slavíka pro kapelu roku, hudební odborníci Anděla v téže kategorii. Skladatel a zpěvák Mirai Navrátil, její ústřední postava, se rozprávěl o tvůrčí radosti, kterou zažívá na songwriting campech, Davidu Stypkovi i fanatických přívržencích jihokorejských BTS.

Říká se, že hudba léčí. Saháte po hudbě, když se cítíte pod psa?

Neřekl bych, že hudba je můj nejsilnější lék, který řeší moje „down stavy“, ale rozhodně je to geniální fenomén, který může negativní stav posunout lepším směrem. Mám písničky, které si ve špatném rozpoložení pustím, ale paradoxně mi víc pomáhá, když si dám studenou sprchu, zajdu si zaběhat nebo vyjdu na kopec u nás v Beskydech.

Kromě rodného Frýdku-Místku ale žijete napůl i v Praze...

Jsem takový nekonečný kočovník. Možná mi to tak předepsal pánbůh už od prenatalního stadia, protože jsem byl počat v Londýně, narodil se v Japonsku a pak mě přestěhovali do Čech.

Vaše maminka je Japonka. Promítá se jakýmkoliv způsobem vliv japonské kultury do vašich písní?

Myslím, že ne. Jsem ovlivněný Evropou a západní kulturou. Poslouchal jsem spíše americké a britské kapely. I když je pravda, že když jsem se jako dítě díval v Japonsku na všechny ty seriály, manga a anime, nasál jsem do sebe asi i J-pop, takže se to do mě nějakým způsobem mohlo otisknout. Nicméně, všechny naše desky nesou japonské názvy. První je *Konnichiwa* – vítáme tenhle svět, druhá *Arigatō* – děkujeme, kam jste nás za pár let dostali, protože ten vzestup byl – i když jsme předtím hráli patnáct let – krásný, poměrně svižný a bez nějakých výkyvů, za což jsme moc vděční. No a třetí deska je *Maneki Neko*, kterou jsme psali za covidu a za kterou jsme v kategorii Kapela roku dostali Anděla.

Je to kočička štěstí, východisko z covidové doby, takové světlo na konci tunelu, minimálně pro nás a snad i pro naše fanoušky.

Ten název prý vymyslela vaše maminka...

Ano. O názvech se s ní vždy radím. Já se v Japonsku v podstatě jen narodil a byl tam vždy jen na pár měsíců, zatímco ona má japonskou kulturu hluboce ve své DNA.

Máte jako zpěvák nějakého hlasového kouče, který vám pomáhá udržet hlas v kondici?

Mám to ve vlnách. Vždy párkrát zajdu za učitelem zpěvu, ale teď jsem třeba čtvrt roku nebyl. Docházím k učitelce Táně Wajsové, operní pěvkyni, která řídí svou Pop Academy, kde učí zpívat neoperním stylem. Pro mě je to s ní ale spíše taková mentální očista. Rád si povídáme o tom, co se nám v životě za tu dobu, co jsme se neviděli, stalo. Takže ten přínos je spíše duchovní a čistný než pěvecký a technický.

Objevil vás Richard Krajčo. Jak k tomu došlo?

Richard nás objevil, když jsem ještě chodil na školu. Jmenovali jsme se Dolls In The Factory, byli jsme taková indie kapela, která zpívala anglicky, a dostali jsme ze dne na den šanci předskakovat Kryštofům, což bylo zhruba v roce 2013. No a já vnitřně pochopil, že pro nás je cestou spíše čeština. Zpívali jsme anglicky, protože jsme poslouchali Green Day, Sum 41 a podobné punkrockové kapely, na kterých jsme vyrůstali, ale hlubší

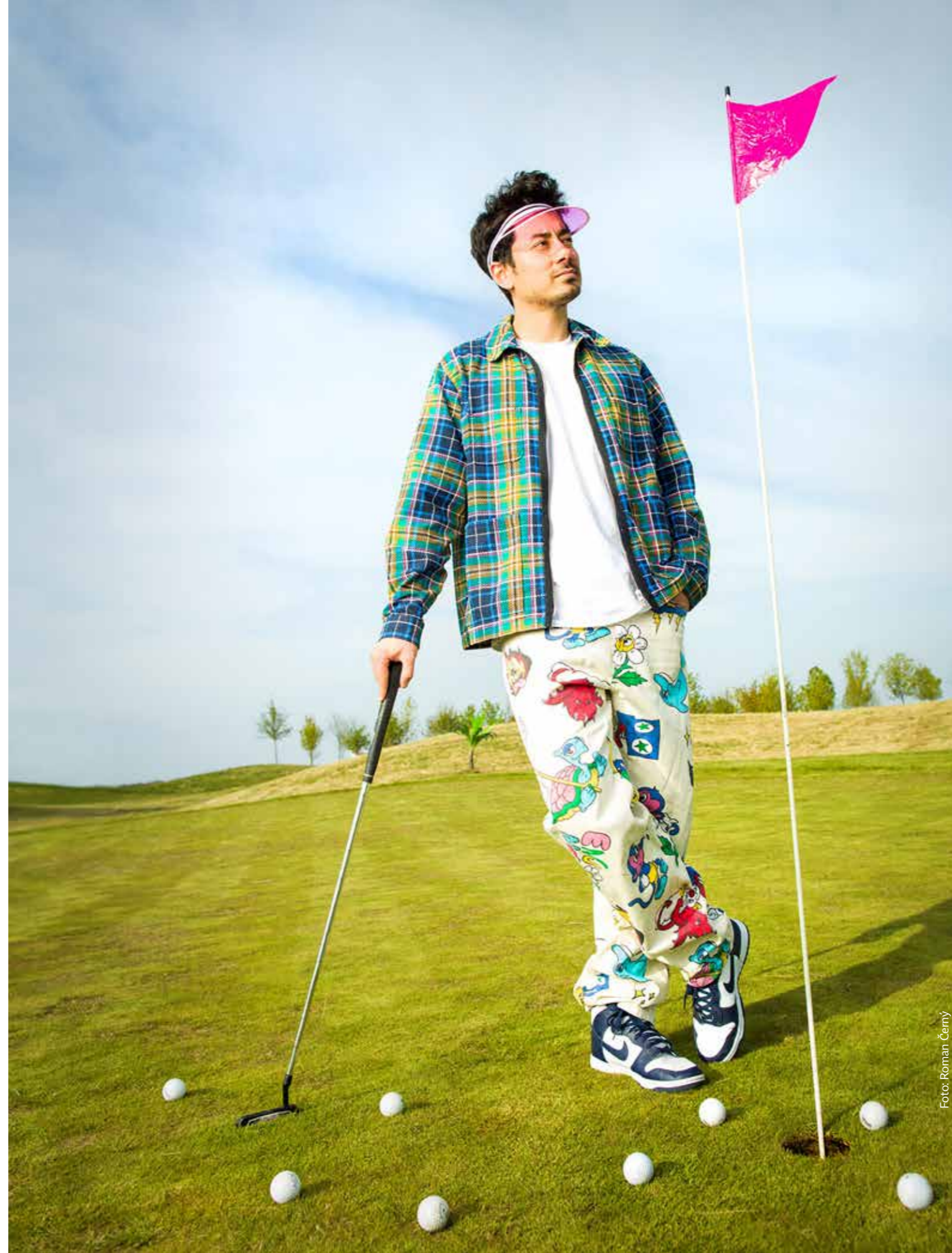

Foto: Roman Černý

smysl to nemělo. Jen se nám líbilo, jak to dělají, a jako pubertáci jsme se v tom našli. Během té šňůry jsem zpíval jeden song česky a lidi se hrozně chytali. Tak jsme si řekli, že ta čeština možná není na pohled cool, ale zkusíme to. Richard nám v tomto přerodu pomohl a přivedl nás k vydavatelství Universal Music, kde jsme dodnes. Rozhodně jsme mu vděční za objevení a prvotní nasměrování.

Neuvažovali jste, že byste se k angličtině vrátili? Nezavírá vám čeština dveře do zahraničí?

Asi ano. Ale víte co, já jsem tu naprosto šťastný. Česko je pro mě krásná země, je tu fajn život. Hodně teď cestuju s Jendou Vávrou, který organizuje české songwriting campy, takže mám možnost srovnání. Dánsko, Berlín, Skandinávie... Jsou to všechno krásná místa, která na mě dýchají něčím, co je dál než u nás, a mám radost, že můžu tvořit i jinde než ve svém pokojíčku po tisíci dvousté osmé na tu samou kytaru. Ale stejně... Když to trochu bagatelizuju, poměr cena/výkon je u nás ještě stále dle mého názoru bezkonkurenční. Prostě mám pocit, že se nám v Česku nežije špatně. V Česku jsem vyrůstal, prožil tu pubertu, zásadní okamžiky utváření své osobnosti a cítím to jako autentickou cestu. Všem, kdo mají ambici prorazit, držím palce a věřím, že to někdo z české scény jednou prolomí a že cesta jednotlivce otevře cestu dalším lidem. Stalo se tak ve Švédsku, které je teď v popové hudbě obrem. Nejdřív prokopla dveře ABBA, pak přišel producent Denniz Pop a na něj navázal Max Martin, který je dnes podepsán pod songy úplně všech – od Coldplay přes Taylor Swift až po The Weeknda. Představme si, že někdo takový od nás prokopne ty dveře, začne vyšlapávat tu cestičku a propojovat lidi. Do určité míry to asi brzdí fakt, že tu byl dlouhé roky bolševik, stále jsme vnímáni jako východní Evropa, a že ani jazyková vybavenost naší průměrné populace není na úrovni třeba té Skandinávie. Ale jednou to prolomíme, a to by bez lidí, kteří to zkusí, nešlo. Takže díky za ně.

Hodí se vám v hudební branži, že jste diplomovaný právník?

V dobách, kdy jsme podepisovali první smlouvu a před námi ležel třicetistránkový elaborát, jsem jako čerstvý student právnické fakulty měl entuziasmus to celé poctivě pročíst, a při vyjednávání podmínek jsme tehdy zažili vtipné historky. Je fakt, že kluci na mě spoléhají v tom, že ošéfuju, aby ve smlouvách nebylo žádné peklo. Na druhou stranu, on v tom počátku není žádný zásadní prostor pro kličkování. Pro vydavatele je to vzhledem k velké „úmrtnosti“ začínajících umělců taky riziková záležitost. My jako kapely jsme trochu bohémové a je s námi těžká práce. Interpret by měl v začátku pochopit to, co mi nedávno říkal Kazma – že to není sprint, ale maraton.

Máte nějakého guru nebo vzor, který vám ukazuje směr?

David Stypka pro mě byl a je vzorem geniálního textaře a zároveň muzikanta, který nedělal ústupky. Dohlížel na naši cestu a já věděl, že když to schválí můj „starší brácha“, že to bude ok. Pouštěli jsme si vzájemně dema, slyšel jsem jich u něj na baráku trilion. Někdy přišel i za mnou a „Pojď mi vymyslet nějakou melodii!“, což byla výzva, protože neskládal moc popově, vždy hledal z mého pohledu složitosti a kudrlinky, což jsem mu vyčítal. Říkal jsem mu: „Víš, proč ještě nejsi tak slavný, jak si dávno zasloužíš? Zbytečně to komplikuješ!“ On ale musel a bylo to správně. Byl neuvěřitelně opravdový.

Jak dalece se jako kapela soustředíte na sociální sítě, které jsou čím dál mocnějším marketingovým nástrojem?

Snažíme se být aktivní, protože si uvědomujeme, že sítě jsou jedním z nejsilnějších aktuálních kanálů. Víme, že v tomto ohledu máme rezervy, proto míváme porady. I ten bláznivý TikTok má tak neuvěřitelný dosah a čísla, že by byla škoda ho zaspát. Věřím, že touto cestou oslovíte jiné, pravděpodobně výrazně mladší lidi, kteří s vámi mohou vyrůstat.

Pro mnohé mladé lidi jste vzorem, který může ovlivnit jejich životní styl nebo názory. Uvědomujete

Kapela Mirai při natáčení videoklipu Lítej, foto: Ondřej Kudyn

si tíhu této zodpovědnosti?

Náš dosah není zanedbatelný a snažíme se podle toho chovat. Nežijeme úplně asketický život, ale řekl bych, že je to rock'n'roll většinou s mírou a snad pod kontrolou. Jo a nefetujeme, kdyby to tak vyznělo. Jsem za to rád, protože znám X případů, kdy to nedopadlo dobře. Pečlivě si vybíráme, k jakým věcem se vyjadřujeme. Obecně jsme spíše apolitici, ale jsou situace, kdy mlčet není správné, kupříkladu ohledně solidarity k lidem na Ukrajině. Dodnes v hotelu, který vlastní naše rodina, ubytováváme uprchlíky. To jsou věci, ke kterým bychom měli lidi vyzývat. Když se dějí pekla v politice,

je nutné se vyjádřit. Nejsme folkaři, písničkáři ani rapeři, abychom to nutně reflektovali v textech, obdivuju ale interprety, kteří v tom dokážou být neustále konzistentní a pro lidi vlastně až trochu otravní. Nedávno jsem říkal Tomáši Klusovi, že obdivuju, jak do toho pořád šije a upozorňuje společnost na důležité věci. Zaplaťpánbůh za takové lidi! Já bych se sesypal z toho, být neustále s někým v konfliktu a v nějaké případně negaci. Ale když mě něco hodně naštvě, nemám problém se k tomu vyjádřit.

Zmínil jste Jana Vávru, který organizuje český songwriting

to u nás díky Honzovi začne dít ve větším formátu, protože je to velmi efektivní a kreativní. Člověk je během takové několikahodinové session s cizím muzikantem schopen napsat něco, co by z něj jinak nevypadlo.

Kolik lidí se takového campu účastní?

Z mé zkušenosti mezi dvaceti a třiceti. Vždy je tam producent, songwriter a zpěvák nebo zpěvačka. Za počítačem sedí producent, který tam ťuká nápady.

2016. Ondřej tam byl jako producent a kytarista Lenny. Po koncertu jsme si vždy povídali a jednou za mnou přišel jako kytarista, který píše písničky, že má napsané nějaké songy, které by s námi chtěl udělat. Já to tenkrát nebral moc vážně, protože jsem byl přesvědčený, že si písničky dokážeme napsat sami a nepotřebujeme nikoho, kdo by se nám v tom vrтал. Vlastně jsem ani nevěděl, kdo je to producent. Tehdy to tedy nedopadlo, ale pak jsme psali písničku Když nemůžeš, tak přidej,

Kapela Mirai v rámci koncertu Muzika na horách, foto: Roman Černý

camp. Kolik takových campů jste absolvoval?

S Honzou spolu už přes rok pravidelně píšeme. Je to člověk, který u nás zavedl kulturu songwriting sessions a začal propojovat lidi, kteří by se jinak asi nepotkali. Bez něj bych dnes nejezdil psát písničky do zahraničí. Jsem rád, že mě do toho dostal, a je krásné, co k nám v tomto směru přináší. Osobně jsem absolvoval jeden český camp a asi čtyři sessions v zahraničí. Člověk tam každý den pozná spoustu inspirativních lidí, se kterými může navázat hlubší přátelství, které pak třeba pokračuje osobními návštěvami a další spoluprací. Věřím, že se

Kdybych to měl popsat někomu, kdo ten tvůrčí proces nezná, tak je tam aťžák, který zhmotňuje myšlenky do jedniček a nul, opodál sedí člověk s telefonem nebo notebookem, do kterého si zapisuje textové nápady, a do toho si někdo něco brouká pod nosem. Na lidi zvenčí to může působit trochu jako autistický mejdan.

S vaším spoluautorem Ondřejem Fiedlerem jste se potkali na podobném campu?

Kdepak, to bylo už strašně dávno, když jsme předskakovali Kryštofům na jejich halovém turné, tedy rok 2015 nebo

u které jsem byl přesvědčený, že by mohla fungovat, ale ještě nebyla zvučně dotažená tak, jak si představoval náš manažer Jirka Kouba, který navrhl, ať zkusíme oslovit „toho kytaristu od Lenny“. A tam začalo naše silné pouto s Fídou alias Ondrou Fiedlerem, který ten song překopal, a dopadlo to nad očekávání dobře. Následně jsme spolu napsali snad polovinu našeho hitového repertoáru – Pojď, zapomenem, Vedle tebe usínám, I přes to všechno, která vznikla ještě s Davidem Stypkou, OTCHÍ, část Chci tančit. Stopu zanechal na spoustě našich věcí. Je to důležitá figura, a nejenom pro nás.

Jak jste vnímal to dvouleté covidové martyrium? Nechystal jste si zadní vrátka, kdyby byl s živou hudbou amen?

Nepřipouštěl jsem si, že by se to mohlo vyhrotit, ale jak přicházely další a další vlny a nebralo to konce, začal jsem mít návaly lehké skepse. Nenapadlo mě ale, že bych přestal s hudbou. Pořádám FM City Fest ve Frýdku-Místku, což je dnes už velký festival, takže jsme začali organizovat večírky

Vordy, který má skvělé nápady a pomáhá nám s kreativou. Spousta idejí a iniciativy jde ale z naší strany, zvláště od našeho bubeníka Šimona Bílého. No a zhmotnění těch nápadů provede rentálka – ta naše zastřešovala šňůry Red Hot Chili Peppers nebo Metallicy, světová extratřída. Něco, co si normální kapela z Frýdku nedovolí, ale v kontextu hraní v největší české hale si to dovolit může. Vypadá to, že pokud nepřijde válka nebo jiná katastrofa, vypro-

ten proces je baví víc. Musím být trochu ten, co do všeho furt ryje a hledá chyby, abychom se posouvali k lepšímu. Asi to se mnou někdy není lehké, ale mám pocit, že mi ti lidi věří. A pak jsou tu výsledky a tím se vzájemně buduje důvěra v týmu. Máme to nastavené pěkně a budu rád, když to vydrží. Ale skládání a muzika samotná by měly zůstat tím nejdůležitějším. O tom, jestli kapela bude fungovat další roky, jestli to bude ten sprint, nebo mara-

Doba je čím dál rychlejší a životnost písniček kratší. Je třeba pořád něco vymýšlet. Napsat dobrou desku nebo dvě není důvod k tomu, proč by lidi za deset let měli chodit na naše koncerty. Znovu – není to sprint, je to maraton.

Kapela Mirai, foto: Lukáš Matoušek

pro menší firmy, protože tam šlo uplatnit know-how. Také jsem se před půl rokem zapojil do podnikání kolem kávy. Máme malou lokální beskydskou pražírnu. To je ale spíš taková radůstka, která se rozrůstá. Je fajn dělat něco, co nesouvisí s hudbou, co je z úplně jiného světa a zpestřuje mi život.

Koncerty se ale nakonec šťastně rozjely a před Mirai jsou dvě obří show v O2 areně. Můžete popsat genezi tak velkého vystoupení?

Sedneme si a řekneme, jak to celé pojmem. Pak přizveme lidi typu Matyáše

dáme nejen zářijový, ale i přidání říjnový koncert, což je sen.

Nevadí vám, že čím víc kapela roste, tím víc musíte řešit byznys, a ubývá tak času na samotnou muziku?

Je to tak. Každý týden máme marketingovou poradou, poradou managementu, řeší se sociální síť. Manažer Jirka Kouba je zcela zásadní v tom, jak kapelu repertoárově směřujeme, jak vypadáme, jaké točíme klipy. Pro mě osobně je alfa a omega. My jsme ale ten motor, který motivuje tým kolem nás. Když vidí, že nám na tom záleží,

ton, rozhoduje řetězec věcí, ale hlavně to, jestli má písničku, jestli má hit. Autorství je nejtěžejnější element toho řetězce. Jak postupem času přibývá povinností, je třeba na to nezapomenout. Takže i když jsme zrovna vydali desku, jezdím na sessions do zahraničí a snažím se stále psát.

V jaké fázi vzniku písničky k vám přichází text?

Víc a víc se snažím, aby téma přišlo dřív než hudba. Máme milion demíček, která mají dobrý zvuk, ale když není text a „message“, není tam vůbec nic. Dotahovat

melodie a beaty k dokonalosti, když chybí to nejdůležitější – obsah –, je vyhozený čas. Ať ta dema zní klidně hrozně, ale ať je tam obsah, to je mnohem důležitější než dobře smíchaný synták nebo dobře nahraná kytara. Snažíme se jít k podstatě věci, což znamená, že text nahazuju do úplně kostrbatého demíčka a potom, když to tam je, se dá nahrávka cizelovat donekonečna.

Kterou z vašich skladeb byste hrdě pustil někomu ze špičkových světových producentů?

Osobně mám rád OTCHI a I přes to všechno. Americký producent by neocenil text, který je u I přes to všechno zásadní. Zvukově našlapaný master jsou OTCHI. Ta věc mě baví, má pro mě nějaký X faktor.

Vloni v srpnu vás s Ondřejem Fiedlerem česká fanouškovská základna jihokorejské megakapely BTS obvinila z plagiátorství. Údajně jste ve skladbě Volám vykradli skladbu Interlude: Shadow od rapera Sugy z BTS. Jak jste to prožívali?

Zčistajasna nám začaly chodit tisíce zpráv za minutu a my si říkali, co je to za bláznec. Pak jsme si uvědomili, že i když nám denně chodí stovky tisíc hejtů z celého světa, budeme z toho alespoň mít miliardu views. Jenže v návodu té české BTS Army stálo: Nepřehrávejte si video, dejte dislajk a zkopírujte text. Takže tam přistávaly zprávy „Zadusím tě sýrovou rolkou, z**de“. Čeští fanoušci BTS napsali na všechny globální fanouškovské stránky, takže to převzala BTS Army Ázerbájdžán, Izrael, Brazílie... a všichni začali spamovat můj mail. Museli jsme si zablokovat účty. Žaloby jsme se nebáli, protože jsme měli čisté svědomí. BTS Army si takto berou každý týden na paškál jinou kapelu, u které najdou nějakou podobnost. Musím ale uznat, že když jsem si ten song poslechl, byla pro mě ta podobnost tak děsivě velká, až mě zamrazilo. Pak jsme si ale s Ondrou řekli: „Na tomhle boybandu pracují stovky, možná tisíce lidí z celého světa. Mají nejlepší songwritery, nejlepší producenty a nekonečné budgety, a my jsme si na

Foto: Lucie Levá

Ladronce sedli s kytarou a napsali skoro to, co oni. Tak nejsme špatný, ne?“ Pak to za týden dva vyšumělo a řešili zase někoho jiného.

Mirai znamená v češtině budoucnost. Jaká je budoucnost „Budoucnosti“?

Mám pocit, že se nám daří a že to není vůbec špatné. Jsem nadšený změnou

modelu procesu skládání skrz cestování, baví mě vozit si ze světa písničky. Když mám delší pauzy ve skládání, cítím vnitřní tlak a jsem nesvůj. Doba je čím dál rychlejší a životnost písniček kratší. Je třeba pořád něco vymýšlet. Napsat dobrou desku nebo dvě není důvod k tomu, proč by lidi za deset let měli chodit na naše koncerty. Znovu – není to sprint, je to maraton. ☒